

udvej på et samarbejdsområde, efter at man intens har prøvet at skabe enighed om samarbejde mellem alle 15 EU-lande. EU's styrke og EU's troværdighed er størst ved enighed.

For det andet er det vigtigt, at fleksibilitet ikke kan underminere væsentligt samarbejde som f.eks. landbrug, indre marked, eksternt handel m.v. I Socialdemokratiet mener vi, at der er brug for en vis grad af fleksibilitet. Med endnu flere og endnu mere forskellige EU-lande i fremtiden vil der givetvis måske især inden for det retlige samarbejde opstå situationer, hvor ikke alle landene kan eller vil være med i samarbejdet. Her er det rimeligt, at en gruppe af lande kan gå videre under den klare forudsætning, at det ikke er til skade for de andre, samt at alle lande har ret til at tilslutte sig.

Socialdemokratiet vil altså ganske meget på de vanskelige områder. Vi har intet ønske om at smygge os uden om beslutningerne om institutioner, udenrigspolitik, retligt samarbejde eller fleksibilitet, tværtimod. Vore intentioner er fortsat at gå lige på og hårdt omkring de svære spørgsmål. Højest sandsynligt vil det ikke føre til sejre hele vejen igennem.

Naturligvis vil der også være ting, som vi i Socialdemokratiet er mindre tilfredse med, men i et samarbejde mellem 15 lande kan Danmark ikke få sin vilje på alle felter, lige så lidt som Tyskland eller Frankrig kan. Det gælder om at finde løsninger, som alle enten er glade for eller i det mindste kan leve med.

I Socialdemokratiet lægger vi stor vægt på, at regeringskonferencen slutter om to måneder. Vi synes, det haster, for det er nu 7½ år siden, at Muren faldt, det er 7½ år siden, at befolkningerne i Central- og Østeuropa realistisk kunne få håbet om at blive medlemmer af EU, og det gælder om snarest at kunne imødekomme deres ønsker. Det er hovedformålet med EU-samarbejdet i disse år.

De har selv i de ti ansøgerlande i Central- og Østeuropa gjort en stor indsats for at forberede sig. De har gennemført omfattende økonomiske reformer, hvis resultater nu for alvor begynder at vise sig. De har indført demokrati, som ser ud til at fungere, nogle steder endog overordentlig godt. Respekten for menneskerettighederne har været stærkt stigende, og der er nu færre problemer. De har i meget stor udstrækning løst deres grænseproblemer med hinanden, behandlingen af de etniske mindretal forbedres stadig; de er godt i gang med deres del af arbejdet.

Derfor må vi på vores side se at få afsluttet vores forberedelse til udvidelsen med Central- og Østeuropa. Det betyder, at regeringskonferencen skal afsluttes snarest og ratificeres. Det betyder reform af landbrugspolitikken, det betyder reform af strukturpolitikken, og det betyder afgørelser omkring de finansielle ressourcer for de kommende år. EU må arbejde systematisk og hurtigt med disse problemer.

Vi håber meget, at vi kan komme i gang med forhandlingerne om udvidelsen med landene i Central- og Østeuropa, alle ansøgerlandene, på lige vilkår i starten af 1998. Nu gælder det om at handle. Men lad os også huske, at det ikke er tilstrækkeligt at starte forhandlingerne. Det er også vigtigt at sikre, at de fuldføres med et godt resultat for alle parter. Derfor må regeringen og Folketinget i fællesskab, især med udgangspunkt i den udmærkede rapport fra Dansk Udenrigspolitisk Institut, lægge en strategi for, hvorledes landene i Central- og Østeuropa før tiltrædelsen af medlemskab kan hjælpes bedst muligt til at kvalificere sig.

Der er dem, der siger, at alt det med udvidelse blot er et skalkeskjul for mere union. Derfor vil de stemme imod en ny traktat. Det er svært at se, at f.eks. bedre miljøregler, fleksibilitet eller mere åbenhed er mere union. Men der er altså dem, der opfatter det på den måde. Vi i Socialdemokratiet vil gøre vores til, at de ikke får deres vilje og dermed blokerer for en kommende traktat.

For én ting står os helt klart, nemlig at uden en ny traktat bliver der ingen udvidelse af EU. Så vil forudsætningerne ikke være til stede. Det ville være en historisk fejltagelse af uhyre dimensioner. Udvidelsen af EU er det største fredsprojekt i vor tid. Socialdemokratiet vil gøre sit til, at tilstrækkelig mange i tide vil indse den historiske betydning af, hvad vi i øjeblikket er i færd med.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg synes desværre fortsat, at hr. Ove Fich taler noget uden om. Hr. Ove Fich starter med at tale om, at Danmark ikke har medgang i alle sager, og så nævner hr. Ove Fich en række småsager, hvor vi har medgang.

Og da vil jeg spørge hr. Ove Fich: Er det ikke korrekt, at de sager, hvor det danske udspil ikke længere svarer til det, der faktisk sker på regeringskonferencen, netop omhandler de centrale områder? Det er netop flygtninge- og asylpoli-